

๑ ตกต้นตาลไม่ตาย

ตกต้นมะพร้าวลงมา อำเภอมัฒนา บางแค ราว ๆ ลักเจ็ดแปดวาลงมานอนนิ่งอยู่ ประเดี๋ยวลุกขึ้นได้ ลุกขึ้นดูโน่นดูนี่เรียบร้อยแล้ว เขาบอกว่ากระบอกแตกไปใบหนึ่ง กลับขึ้นไปอีก ไปทำน้ำตาลตามหน้าที่ของเขา ไม่เป็นอะไรเลย

ชาวบางแคหลามาที่เดียวมากันเรื่อย ของศักดิ์สิทธิ์ ตกต้นตาลไม่ตาย มีมากมายนักของศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

แต่เมื่อได้ของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

จงแก้ห่อของขวัญออกดูให้เข้าใจให้จำได้แม่นยำ ดูด้วยตามนุษย์เสียให้จำได้แม่นยำ เมื่อดูได้แม่นยำ จำได้ถนัดถนี้ไม่คลาดเคลื่อนแล้ว น้อมเข้าไปในตัวให้ถูกสัดส่วนจะได้ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ ตามความจริง

หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจุมุกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางช่องจุมุกขวา เข้าไปตั้งไว้กลางตัว กลางตัวนั้นสะดือทะเลหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกึ่งที่เส้นด้ายจดกันตรงกลางเรียกว่ากลางกึ่ง ตรงกลางกึ่งนั้นถูกดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์พอดี ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้นพอดี เจ้าของหันหน้าไปทางไหน พระก็หันหน้าไปทางนั้น หันหน้าไปทางเดียวกันนี้ขึ้นที่หนึ่ง

ขั้นที่สอง ใจของตัวหญิงสอดเข้าไปทางช่องจุมุกซ้าย ชายสอดเข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระ ถูกตัวพระพุทธรูปเจ้านับสงฆ์ไม่ถ้วน เพราะพระพุทธรูปเจ้านั้นทำแบบสำเร็จไว้ สำหรับส่งใจมนุษย์กับนิพพานให้ถึงกัน เหมือนเครื่องรับเครื่องส่งของมนุษย์ในเมืองนี้กับเมืองนอก มีทั้งเครื่องรับส่งเสียงกันได้ ส่งไปส่งมากันได้

นี่เอาใจไปจดศูนย์กลางพระแล้วส่งไปถึงพระนิพพานได้ พระนิพพานก็ส่งมาได้ ทั้งส่งทั้งรับได้แบบเดียวกัน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น ใจนิ่งอยู่นั้นแล้วประกอบบาลี ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระพุทธรูปเจ้า ให้ระคองใจเราให้หยุดว่า “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ให้ระคองใจเราให้หยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น ใจเราก็ตกนิ่งอยู่กลางพระองค์พระของขวัญ

ใจหยุดนิ่ง ใจหยุดนั้นแหละถอดปลอกมาจากคำสอนของพระศาสนาทีเดียว คำว่า “หยุด” นั้นแหละ ถอดปลอกคำสอนมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว ถอดอย่างไร

เมื่อครั้งไปทรมานองคุลิมาล แต่พอหมดพยศแล้ว องคุลิมาลเปล่งวาจาว่า “สมณะหยุด สมณะหยุด” นี่ยอมเคารพแล้ว

พระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มา “สมณะหยุดแล้ว ท่านไม่หยุด”

หยุดนั่นเองเรียกว่าถอดมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดา เอามาตั้งในกลางกึ่งนั้น หยุด พอใจหยุด ก็ถูกพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว ถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธรูปศาสนาทีเดียว

ไม่ผิดละ ไม่คลาดเคลื่อน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น หยุดนั้นหยุดอยู่กลางองค์พระนั้น พอหยุดเข้ากลางหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน ไม่ไปกลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ละเอียดหนักเข้าก็เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็นหลับตาก็เห็น นิ่งเห็น นอนเห็น เดินเห็น แจ่มอยู่กับพระที่แจ่มแล้ว ลักอึดใจเดียวเท่านั้น สร้างวัดสร้างวาสสร้างวิหารการเปรียญสู้ไม่ได้ หยุดนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้น เป็นสมาธิแล้ว

สร้างวัดวาอารามเป็นกามาพจรกุศล

ใจที่หยุดนิ่งอยู่กลางพระของขวัญนั้น เป็นสมาธิเรียกว่าเป็นมหัคคกุศล กุศลใหญ่กว่า สูงกว่า

พระที่เห็นแจ่มนั้น ใจนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้น แล้วก็เข้ากลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ไม่มีถอย ตามหลักเป็นจริง อย่าให้เคลื่อน กลางของกลางหนักขึ้น พอถูกส่วนหนักเข้าหนักเข้า พระที่เห็นแจ่มนั้นโตได้ แปรลงสีได้ เปลี่ยนแปลงไปได้หนักเข้าเป็นพระแก้วใสเท่า ๆ ตัวเรา โตกว่าตัวเรา เราก็ออยู่กลางองค์พระแก้ว สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้ายกลางก็ก นิ่งอยู่กลางองค์พระแก้ว ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระแก้ว “ลัมมา อะระหัง ลัมมา อะระหัง ลัมมา อะระหัง” นึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้ว

ถ้าเข้าถึงพระแก้วเช่นนี้ นี่แหละถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธศาสนา เดินกลางของกลางในองค์พระแก้วหนักขึ้น พระแก้วก็จะสะอาดหนักเข้า โตหนักขึ้น คล่องแคล่วหนักขึ้น ชำนาญหนักขึ้น เปล่งรัศมีหนักขึ้น

เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ก็จะไปนรกไปสวรรค์ได้ตามความปรารถนา ถ้ามลัตว์นรก ไปพูดกับลัตว์นรก จับมือถือแขนกันพูดได้ เป็นตัวเป็นตนปรากฏทีเดียว

หรือจะไปในพวกเปรต ๑๒ สกุล ไปพูดกับพวกเปรตได้ ถ้ามพวกเปรตได้ จับมือถือแขนได้

หรือจะไปในจำพวกอสุรกาย ก็จับมือถือแขนกันพูดได้

หรือจะไปในพวกกายมนุษย์ กายละเอียดเท่าไรๆ พูดกันได้ จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในกายทิพย์ จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในกายรูปพรหม อรูปพรหม จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในนิพพาน จับมือถือแขนกันพูดได้ พูดได้อย่างจริงๆ จังๆ เป็นเนื้อเป็นตัวกันทีเดียว

นี่เป็นของสำคัญอย่างนี้ เมื่อรู้จักว่าของขวัญนี้เป็นของสำคัญขนาดไหน เริ่มต้นเมื่อเราได้รับของขวัญเป็นกรรมสิทธิ์แล้ว ขณะนั้นสมบัติติดตัวเราพันล้าน ที่เราสมทบทุนสร้างโรงเรียน ปริญญาเป็นสมบัติ สิ่งนั้นจะกลับมาเป็นอริยสมบัติติดตัวของเราพันล้าน พันล้าน

นี่แหละชาตินี้ สมบัติติดตัวพันล้าน เลิกจน จะไปนอนในป่าจะตาย ก็จะมีคนเอาข้าวเอาน้ำไปให้กิน ไม่อดตายเด็ดขาด

เมื่อรู้จักคุณของบุญกุศลสามารถเช่นนี้แล้ว ให้ตั้งใจแน่วแน่รักษาพระของขวัญนี้ไว้ ให้ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้วนั้นทุกประการ ให้ศักดิ์สิทธิ์ให้เห็นแจ่ม จนกระทั่งเป็นพระแก้วละ วิเศษประเสริฐนัก ถึงแม้ว่าจะได้ผลช้าไป

เราจะค้าขายหญิงก็จะค้าขายเอาผลในทางการค้าขาย ขอพระองค์ได้ทรงโปรดข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าขายของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อขาย ขายคล่อง กำไรงาม นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งกว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ซื้อขายขายคล่องกำไรงามเต็มตัวเรา ก่อนจะไปค้าขายอย่างนี้ทุกราวไปค้าขายง่ายคล่องสะดวกเหมือนน้ำเทท่า

ถ้าเรารับราชการ ขายก็ว่าข้าพระพุทธเจ้ารับราชการ หญิงก็ว่าหม่อมฉันรับราชการ หน้าที่ราชการของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้ราบรื่น เรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจของผู้หลักผู้ใหญ่ ขอได้นิยมชมชอบต่อข้าพระพุทธเจ้า ให้เป็นข้าราชการชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก สูงสุดในสายนี้ นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงนิพพาน ส่งผั่งราชการสูงสุดมาเต็มตัวเรา

ถ้าเราทำนาทำไร่ทำสวน ทำกิจการงานด้านเรี่ยวแรงของตน ด้วยกำลังทรัพย์ของตน ขอพระองค์ได้โปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นผู้ประกอบกิจการงานดังนี้ การงานของข้าพระพุทธเจ้าที่ทำนี้ ขอให้ทำงานง่ายขายทำสะดวกได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา ก่อนจะไปทำนาทำสวนทำไร่อย่างนี้เสมอไป ทำนาทำสวนทำไร่เป็นรวยทีเดียว

ถ้าจะไปในทางบกทางน้ำในทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าจำเป็นต้องไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ หม่อมฉันจำเป็นต้องไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงพระกรุณาไปตีมาตีสวัสดีมีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งไปตีมาตีสวัสดีมีชัยมาเต็มตัวเรา

จะไปตกเรือบินก็ไปตกเถิด จะไปตกเรือยนต์กลไฟ จะแตกทำลายในท่ามกลางมหาสมุทร ไม่ตาย ที่ตกเรือบินตกมาแล้ว เรือไฟแตกก็แตกมาแล้ว กลับบ้านได้ไม่ตายด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย เป็นมาแล้วทั้งนั้น รถทับนั้นก็ทับมากแล้ว ชนก็ชนมามากไม่เป็นอันตราย